

Z kapitola 106.

[1] Haleluja. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné. [2] Kdo vyličí bohatýrské činy Hospodina, kdo rohlásí všechnu chválu o něm? [3] Blaze těm, kteří se drží práva, tomu, kdo si v každém čase vede spravedlivě. [4] Hospodine, rozpomeň se na mě pro přízeň, již svůj lid zahrnuješ, navštív mě svou spásou, [5] abych směl spatřit dobro tvých vyvolených, abych se radoval radostí národa tvého, abych společně s tvým dědictvím o tobě s chloubou mluvil. [6] Zhřešili jsme už se svými otci, provinili jsme se, svévolně si vedli. [7] Naši otcové v Egyptě nepochopili tvé divy, tvé hojné milosrdenství si nepřipomínali, vzepřeli se při moři, při moři Rákosovém. [8] On však je zachránil pro své jméno, aby v známost uvedl svou bohatýrskou sílu. [9] Obořil se na Rákosové moře a vyschlo, propastnými tůněmi je vedl jako pouští. [10] Zachránil je z rukou toho, kdo je nenáviděl, vykoupil je z rukou nepřítelů. [11] Jejich protivníky překryly vody, nezůstal z nich ani jeden. [12] Tehdy uvěřili jeho slovům, do zpěvu se dali k jeho chvále. [13] Rychle však na jeho činy zapoměli, nečekali trpělivě na jeho pokyn. [14] Chtivostí se dali strhnout v poušti, pokoušeli Boha v pustém kraji. [15] On jim splnil jejich prosbu, ale stihl je pak úbytěmi. [16] V táboře žárlili na Mojžíše, na Árona, jenž byl Hospodinův svatý; [17] tu se rozevřela země, Dátana pohltila a překryla Abiráimův spolek. [18] Proti jejich spolku vyšlehl oheň, svévolníky sežehl plamen. [19] Na Chorébu udělali býčka, klaněli se slité modle, [20] zaměnili svoji Slávu za podobu býka, býložravce. [21] Zapoměli na Boha, svou spásu, který v Egyptě konal tak velké věci, [22] v zemi Chámově úžasné divy, bázeň vzbuzující činy u Rákosového moře. [23] Už vyhlásil jejich vyhlazení, ale Mojžíš, jeho vyvolený, postavil se před ním do trhliny a odvrátil jeho zkázonosné rozhořčení. [24] Přežádoucí zem si zprotivili, nevěřili jeho slovu, [25] žehrali v svých stanech, Hospodina neposlechli. [26] Pozvedl k přísaze proti nim svou ruku, že je v té poušti nechá padnout, [27] že jejich símě rozhodí mezi pronárody, že je rozpráší do všech zemí. [28] Pak se spřáhli s Baal-peórem, jedli při obětních hodech k počtě mrtvých model. [29] Svým jednáním uráželi Hospodina, proto je postihla pohroma. [30] Povstal Pinchas k vykonání soudu, pohroma se zastavila; [31] bylo mu to připočteno jako spravedlnost až navěky, do všech pokolení. [32] U Meribských vod ho rozltili, kvůli nim zle pochodil i Mojžíš, [33] neboť se vzepřeli jeho duchu, jeho rty pronesly nerozvážnost. [34] Nevyhledali národy, o nichž Hospodin mluvil, [35] smísili se s pronárody, učili se dělat to, co ony. [36] Sloužili jejich modlářským stvůrám a ty se jim staly léčkou; [37] obětovali své syny a své dcery bésům. [38] Nevinnou krev prolévají, krev svých synů a dcer, které obětovali modlářským stvůrám Kenaanu; proléváním krve zhanobili zemi. [39] Tak se poskrvnili svými činy, svým jednáním porušili věrnost. [40] Hospodin vzplál hněvem proti svému lidu, svoje dědictví si zhnusil, [41] vydal je do rukou pronárodů, vládli jim ti, kdo je měli v nenávisti. [42] Utiskovali je jejich nepřátelé, byli jimi pokořeni, dostali se do područí. [43] Mnohokrát je vysvobodil; svými nápady však vzpírali se opět, ale na svou nepravost jen dopláceli. [44] On jejich soužení viděl, slyšel jejich bédování, [45] kvůli nim si připomínal svoji smlouvu, ve svém velkém milosrdenství měl s nimi soucit. [46] Dal jim dojít slitování u všech, kteří je odvedli do zajetí. [47] Hospodine, zachraň nás, náš Bože, shromáždí nás z pronárodů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalozpěvem. [48] Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, od věků až na věky! A všechen lid ať řekne: "Amen." Haleluja.